

Translucid

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nevoia de-a crede-n miracolul veșnic
Mă-mpinge să strig către cer când mi-e dor,
Să-mi fac mâna boltă și inimă sfeșnic,
Iar sufletul meu sub picioare covor

Să nu te rănească vreun ciob de-ntuneric,
Să-ți fie-adevărul cărare mereu,
Tu îngerul meu, întregindu-mă sferic,
Să-mi juri că-i aproape de noi Dumnezeu,

Atât de aproape că-i simt răsuflarea
Arzându-mi făptura de lut translucid,
Când buzele tale sunt albe de sarea
Atâtor refluxuri ce sapă în vid.

- Dorința de-a-ți prinde parfumul în versuri
Mă face să-ncerc dimineața un zbor
Cu aripi de suflet. Aș face demersuri
Pe lângă magnolii ca niciun zăvor

La poarta iubirii, la ușa speranței,
Să nu-nchidă drumul brăzdat de culori,
Când las la ferestre însemnul romanței
Cu tălpile ude să calci printre flori,

Pe-aleea Cetății să vii îmbrăcată
În verde-albastru plutind translucid
Și-ți jur că povestea n-apune vreodată,
Îți scriu cu graffiti iubirea pe zid.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș